

Vide Hof-
manni do-
ctissimi
Commen-
tarium su-
pra Galeni
lib. 6. de
usu part.
Quem li-
brum post
quam hæc
à me scri-
pta essent
vidi.

Medicorum locis & verbis clare apparet, & sanguinem per pulmones de vena arteriosa, in arteriarum venosarum ramulos permeare, tum propter pulsum cordis, tum propter pulmonum & thoracis motum. Quin etiam quod cor continue in ventriculos quasi lacunam, recipere & emit-tere sanguinem & huius rei causa valvularum genera quatuor, duo in-ductioni, emissioni sanguinis duo inseruire; ne aut sanguis Euripi in morem inconuenienter agiteretur, huc, illuc, aut retro remearet, vnde trahere præstiterat, & ex illa reflueret parte, ad quam mittere e- at ne-cessè. Et sic cor vano labore fatigaretur, & pulmonum respiratio præ- pediretur. Denique clare apparet assertio nostra, continue, & conti- nenter sanguinem per pulmonum porositates permeare de dextro in ventriculum sinistrum, de vena caua in arteriam magnam: Nam cum continuo de dextro ventriculo immittatur sanguis in pulmones per venam arteriosam, & similiter continue è pulmonibus in sinistrum at- trahitur (quod ex dictis, & valvularum positione patet) quin pertrans- eat continue fieri non potest.

Et itidem cum semper & continue ingreditur sanguis in cordis ventriculum dextrum, & egrediat continue è sinistro (quod simili- ter, & ratione & sensu patet) quin continuo pertranscat sanguis de ve- na caua in Aortam impossibile est.

Illud igitur quod in animalibus maiori ex parte, & plane omnibus donec adolefcent, per patentissimas fieri vias, ex dissectione manife- stum est, in adultis his per pulmonum cæcas porositates, & vasorum eius oscilla, tam ex Galeni verbis, quam ex ante dictis illud inquam fie- ri æque manifestum est. Vnde apparet quod quanquam vnus ventricu- lus cordis videlicet sinister sufficiens esset sanguinis dispensationi per corpus, & eductioni è vena caua, quemadmodum etiam fit in omni- bus quæ pulmonibus carent, natura tamen cum voluerit sanguinem ip- sum per pulmones transcolari, dextrum ventriculum superaddere co- acta fuit, cuius pulsu per ipsos pulmones è vena caua in sinistri ventri- culi locum sanguis compelleretur. Et hoc modo dextrum ventriculum pulmonum causa, & ob translationem sanguinis, non ob nutritionem duntaxat dicendum: Quandoquidem tanto p. onentu annonæ, atque compulsa subministrato, & tanto puriori, & spiritu osiori (vt pote im- mediate à ventriculis cordis subuecto) indigere alimento pulmones magis, quam aut cerebri purissima substantia, aut oculorum splendidi- ssima, & diuina constitutio, aut ipsius cordis caro, (quæ rectius per arte- riam coronalē nutritur) inconueniens omnino est existimare. CA.

De copia sanguinis in ran-
circu

HVc vsque de transfusio-
ne per quas pertranscat, &
dispenset: de quibus, forsitan
rate, aut Columbi, aliorum
mihi; nunc vero, de copia &
quæ restant, (licet valde di-
sunt, & inaudita, vt non solu
mihi, sed verear, ne habeam
rudo, aut semel imbibita do-
ra natura, apud omnes vale-
Vt cumque iam iacta est alea
animorum candore: Sane o-
experimenti causa, dissecti
multimoda; tum ex ventricu-
& egredientium Symmetri-
frustra, tantam magnitudin-
non tribuerit) tum ex conc-
artificio, reliqua que cordis
& serio considerassem, & an-
set copia transmissi sanguini
nec sup. peditare ingesti alim-
venas inanitas, omnino ex ha-
guinis intrusione, disrupsas,
denuo in venas remearet,
deretur.

Cæpi egomet mēcum c-
circulo haberet, quam postea
per arterias in habitum corp-
à sinistri cordis ventriculi pu-
nam arteriosam à dextris; &
que ad auriculam dextram